15/12/2018

Εκοιμήθη ο ιερομόναχος Κοσμάς, ο ήρωας της Χιμάρας

/ Ομογένεια

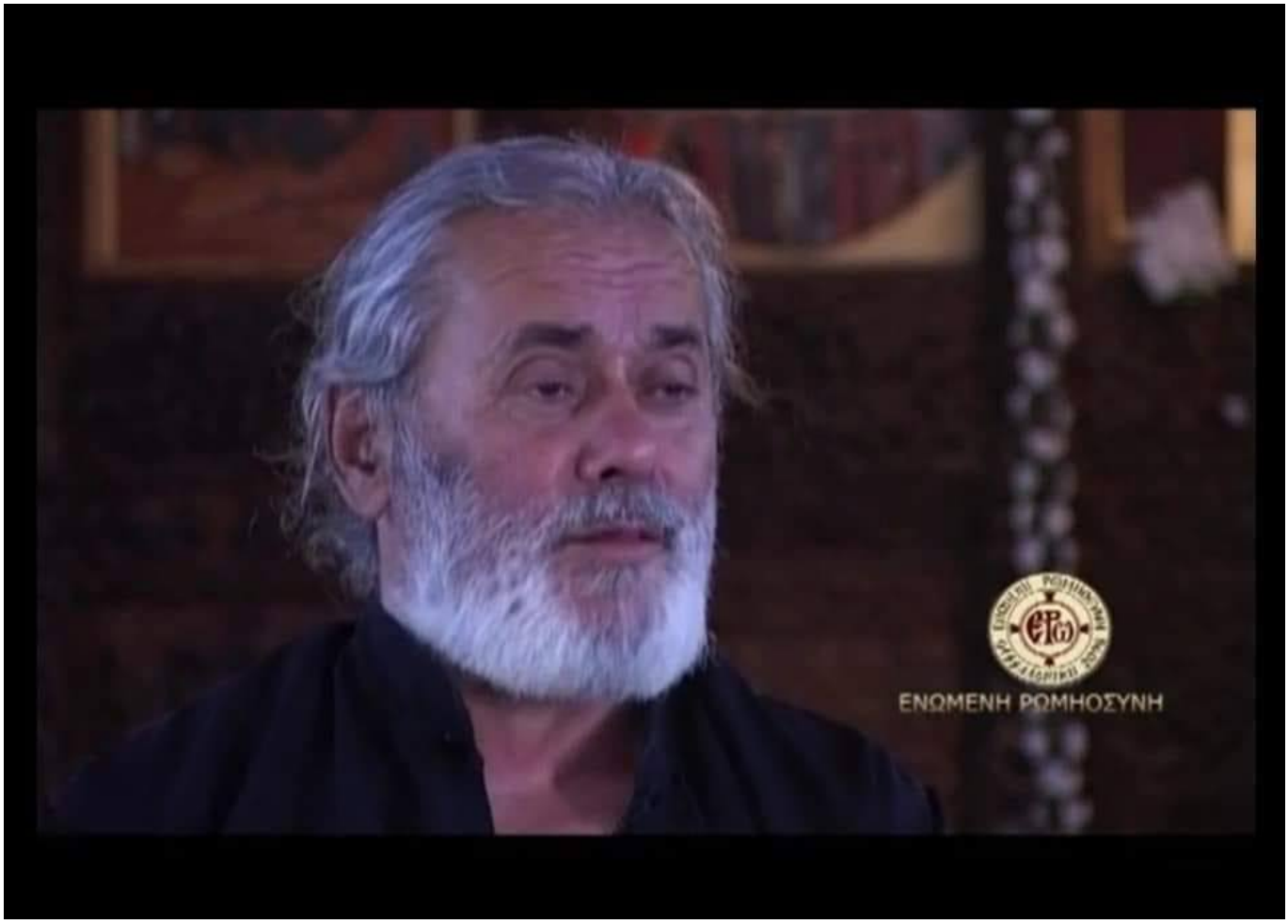

Κοιμήθηκε στις 14.12.2018 ο εν ζωή μάρτυρας, Ιερομόναχος Κοσμάς (κατά κόσμον Κλέαρχος) Παπασάββας. Ο αναστηλωτής όλων των Ναών και εξωκλησιών της Χιμάρας και πρώτος Ιερέας “όταν ξανά άνοιξαν οι εκκλησίες” το 1991.

Όπως γράφει το himara.gr ο Ιερομόναχος Κοσμάς γεννήθηκε στους Δρυμάδες Χιμάρας το 1942, ολοκλήρωσε τις εγκύκλιες σπουδές του στο χωριό του και μετέπειτα τελείωσε την Παιδαγωγική Σχολή, όπου αποφοίτησε ως δάσκαλος. Δοσμένος στην αγάπη του Τριαδικού Θεού και της Παναγίας Θεοτόκου από την παιδική του ηλικία.

Το θαύμα

Η μητέρα του, όταν αυτός έφευγε για τις εκκλησίες και τα ξωκλήσια τον αναζητούσε και του παραπονιόταν που “όλο έφευγε”. Μια νύχτα στο όνειρο της της εμφανίστηκε μια γυναικεία μορφή λαμπερή και με αυστηρό τόνο της παρήγγειλε: “τον Κλέαρχο να τον αφήσεις ήσυχο, μην του φωνάζεις. Σου έχω δώσει αρκετά παιδιά, αυτός είναι δικός μου”! Αυτός λοιπόν ο άνθρωπος δεν μπορούσε να δεχθεί τον επιβαλλόμενο “αθεϊσμό” του κομμουνιστικού χοτζικού καθεστώτος. Συνέχιζε, παρά την κατάργηση με νόμο κάθε θρησκευτικής εκδήλωσης,να προσεύχεται στους ερειπωμένους ναούς των Δρυμάδων, κυρίως νυχτερινές ώρες για να μην γίνεται αντιληπτός από τα όργανα του κόμματος. Δεν φοβήθηκε ποτέ να ομολογήσει το όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού, ακόμα και μπροστά στους ανακριτές, τους φοβερούς εισαγγελείς και δικαστές του Ε. Χότζα.

Ο πόθος του ήταν πάντοτε να ξεφύγει από το συρματόπλεκτο κράτος του Χότζα και ερχόμενος στην Ελλάδα να αφιερωθεί στην υπηρεσία του Υψίστου Θεού γενόμενος μοναχός και ιερέας. Ανδρείος και ομολογητής ατρόμητος χάριν της Ορθοδόξου πίστεως, όπως αρμόζει σε Χιμαραίο, υπέμεινε καρτερικά τα βασανιστήρια στα κελιά της χοτζικής ανάκρισης και την κόλαση των φυλακών του Σπάτς και Μπουρέλι. Δικάστηκε και καταδικάστηκε δύο φορές.1) Με την υπ’αριθμ. 28/30-1-1974 απόφαση το Δικαστήριο Αυλώνα τον καταδίκασε σε 10 χρόνια φυλάκισης για απόπειρα απόδρασης από την χώρα. 2) Με την υπ’ αριθμ. 33/3-3-1984 το Δικαστήριο Αυλώνα τον καταδικάζει σε φυλάκιση 20 ετών, και σε εξορία 5 ετών για “προδοσία εις βάρος της χώρας με την μορφή της απόδρασης” μη τετελεσμένη. Χαρακτηριστική είναι η στάση του ενώπιον του δικαστηρίου Αυλώνας κατά την δεύτερη δίκη του (1984), όπου στην απολογία του δήλωσε στους δικαστές, όταν ο Εισαγγελέας είχε προτείνει φυλάκιση 10 ετών: “Δεν με νοιάζει και 20 χρόνια να με δικάσετε. Εσείς με δικάζετε, ο Χριστός μας δεν με δικάζει, Αυτός θα κρίνει και εμένα και εσάς. Τις εκκλησίες εσείς με την υπογραφή σας τις κλείσατε και εσείς πάλι με την υπογραφή σας θα τις ανοίξετε”¨! Ήταν άνθρωπος που μαρτύρησε για τον Χριστό, και πέρασε όλη της ζωή του προσευχόμενος, υμνώντας τον Τριαδικό Θεό.

Ακόμα και στην φυλακή, όλα τα χρόνια αρνιόταν να πιάσει δουλειά από την Μεγάλη Τετάρτη μέχρι την Κυριακή της Ανάστασης (πράγμα αδιανόητο η άρνηση εργασίας στα ορυχεία των φυλακών). Κατά τους φοβερούς ξυλοδαρμούς, απειλές και βασανιστήρια που του έκαναν οι αστυνομικοί στα κελιά της απομόνωσης, λόγω της άρνησης του να δουλέψει, έλεγε με παρρησία: “βαράτε με όσο θέλετε, Σταυρώνεται ο Χριστός μας και ανασταίνεται, εγώ δεν δουλεύω στα ορυχεία. Το μόνο που μπορείτε να μου κάνετε είναι να με πάτε μια ώρα αρχύτερα σε Αυτόν”.

Το όνομα και η ζωή του θα είναι σεμνή παρακαταθήκη για τους οικείους του, σημείο καύχησης για το χωριό των Δρυμάδων. Για τον γράφοντα θα είναι πάντοτε ανάμνηση ενός ανθρώπου πράου, με θερμή πίστη στον Τριαδικό Θεό, αγωνιστή για την Ορθοδοξία και υπερηφάνεια που συνδέομαι από την προγιαγιά μου με δεσμούς αίματος με τον μακαριστό Ιερομόναχο Κοσμά Παπασάββα.

Πηγή: Himara.gr